

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Shemot

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

DT

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10060

שמות כג כד משפטים

את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל-
איביך אלקי ערף : כח ושלחתי את-
הצרעה לפניך וגרשה את-החני את-הכנעני
ואת-החתי מלפניך : כט לא אגרשנו
מפניך בשנה אחת פנתהיה הארץ שקמה
ורבה עליך חית השדה : ל מעט מעט
אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונתלת את-
הארץ : לא ושתו את-גבלך מים-סוף ועד-
ים פלשתים וממדבר עד-הנהר כי אתן
בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך :
לב לא תכרת להם ולא להיהם ברית :
לג לא ישבו בארץ פני-יחסיאו אתך
לד כי תגד את-אלהיהם קיימה לה
למוקש : פ

מצוה צ"ג

מצוה צ"ד

כד

ואל-משה אמר עלה אל-יהוה אתה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מוקני ישראל
והשתחיתם מרחק : ב ונגש משה לבדו
אל-יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו :
ג ויבא משה ויספר לעם את כל-הדברי
יהוה ואת כל-המשפטים ויען כל העם
קול אחד ויאמרו כל-הדברים אשר-דבר

יהוה

רשי

אונקלוס

לאנהא קרב-בהון ואימסר ית-כל-בעלי
דבבך קדמך מסורי קרל : כח ואשלה ית-
ערעיתא קדמך ותסרך ית-חנאי ית-
כנענאי וית-חטאי מן-קדמך : כט לא
אתריכינון מן-קדמך בשתא חדא דילמא-
תחי ארעא צדיא ותסוי עלך חיות ברא :
ל זעיר זעיר אתריכינון מן-קדמך עד
דתסוי ותסון ית-ארעא : לא ואשוי ית-
תחומך מימא-דסוף ועד-ימא דפלישתאי
וממדברא עד-נהרא פרתארי ואמסר בידכון
יתיבאי ארעא ותתריכינון מן-קדמך : ל לא
תיגור להון ולטענתהון קניס : לג לא
יתבון בארעך דילמא יתיבון יחד קדמי אתי
תיפלה ית טענתהון ארייהון לך לתקלא :
א ולמשה אמר סק קדם-י את ואהרן
נדב ואביהוא ושבעין מסבי ישראל ותסגדון
מרחיק : ב ויתקרב משה בלחודוהי לקדם
י ואינון לא יקרבו ועמא לא יסקון עמיה :
ג ואתא משה ואשתעי לעמא ית כד-
פתנמאי די וית-כל-דינייא ואתיבו כל-עמא
קלא חד ויאמרו כד-פתנמאי דמליר י

נעביד

משכלה . אם תעשה רצוני : משכלה . מפלת נפלים או קוצרת את כחיה קרוייה משכלה : (כז) וחמותי . כמו והקטני
ותרגומו ואגש . וכן כל תיבה שנוטל סלה ככפל אות אחרונים כשתהפוך לדבר כלשון פעלתי או מקומות שנוטל אות הכפולה
ומרגיש את הכות ומוקדו כחלפוס כגון והמותי מגורת (ישעיה כ"ח) והמס גבל עלתו . וסכותי ומגורתי (שמואל א') וסכנ
כית אל . דלותי מגורת (ישעיה י"ט) דללו ומרמו . (שם מט) על כפיס מקוטיך מגורת (שופטים) מקיליכ (שמואל א')
את מי רצוני מגורת (איוב) רנן עובדלים והמתרגם והמותי ואקטל טועה הוא . שאלו מגורת מיתה היה אין ה"א שלו כפול
ולא ת"ם שלו מודגשת ולא נקודה מלפ"ס . אלא והמותי כגון (במדבר י"ד) והמתה את העם הזה והתי"ו מודגשת לפני שפלא
במקום כ' תי"ן . האחת נדרשת למי שאין מיתה כלא תי"ן . והאחרת מושגת כמו אחרתי חסיתי עשיתי . וכן ונתתי בתי"ו מודגשת סלה
כאה כעקום שמים למי שהיה לייך ג' תי"ן שמים ליסוד כמו (יהושע ז') כיום תת ה' (קהלג') מיתת אליהם היא והסליטי לשמים :
(ט) צורף . סימניו מכתף ויהפכו לך ערפס : (כח) הצרעה . מין ערך העוף ויהיה מכה אותם כענייהם ויעוילה כהם חרס והס
מתיס . (סוטה לו) והצרעה לא עברה את הירדן והסתי ונכנייהם חרץ סימון ועוד .
לפי

קדמך ימחור קדל : כח : ואשכנח ידית אורשתא קדמך ותקדך ית תימא תרין בענאית תת תימא מן קדמך :
בט קרא איתרביעון מן קדמך בשמא תרא דלמא תתי ארעא צדא ויקטרו עלך תורה ברא כד עתון למיכול
פיריהון ויקטרו בך : ל קליל קליל איתרביעון וזו : לא ואשוי ית חתוכך מן ימא רסוף עד ימא דפלישתא
רמן בך ברא ועד פרת ארזים אכסור בך בון ית כל יתבי ארעא ואגת התרביעון מן קדמך : לב לא התרון וגו' :
לג לא מעבד להון שכונן בארעך דלקמא וטענך ויפייבון יתך קדמי ארזים הפלח ית טעוניהון ארזים יהון לך
להקלא : א וקלבר משה אכר מיכאל מרבן חכמא בוימא שביעא לירחא סק קרב וי אגת ואחרו קרב
ואבירא ושובעין מסיבי ישראל ותקרון מרחיק : ב ויתקרב משה בלחודי קדם וי ותיגון לא יתקרבון וגו' :
ג ואגת משה ואשקעי לעמא ית כל פתומיא ביי ונת כל דיגיטא ואמיב כל עמא קלא קד ואמר קל דמדיל וי

נעביד

רשי

לעזר מכל ז' אומות לא מנה כלן אלא אלו - ותוי אע"פ שהו מעבר הירדן והלאה שבו רבותינו בחסכת סוס' על שפת הירדן עמדה
זרקה כהס מרס : (כט) שממח - דיקית מוכי אדם לפי שחמס נועט ואין כנס כדי לנולות אותה : זרבה עליון ותרכה ענין :
(ל) עד אשר הפרה - תרכה לשון פרי כמו פרו ורכו : (לא) ושתי - לשון השתה והת' מודגשת ופני שכלה תחת פתים
סאין שיה כלה ת"ו (י) והשתה לשונות : עד הנהר - פרת : זגרתחמו - זגרתס : (לג) כי העבור וגו' - הרי אלו
כי נשמעין במקום אשר וכן בכמה עוקמות וזה לשון חי שהו ח' מוד' לשוכות שהכי נשמע - וגם מנינו בהרבה עוקמות אס נשמע
בלשון אשר כמו (ויקרא ב) ואם תקריב מנחת כיכורים שהוא חובה (יא) : (א) ואל משה אמר - פראש זו לאמרה הודס
עשרת הדורות כד' כסיע לאמרה לו עלה : (ב) וגוש משה לבדו - אל הערפל : (ג) ויבא משה ויספד לעם - כוכוס :
ואת

באר רחובות דקדוקי רשי

החכם בעל כנין שלמה דף ת"ב סיון כ"ז מה' שפאל כהס הוהר מהטעם באמת לא נכתב וכוך בקמן : (ט) דברי רש"י
מתבארין מעמק דכמלת והמתי הוא השורש המס והדגש שתוך המס מורה חסרון מס אמצעית השורש והרי כאלו כתיב וקב"מ וכן
מסותי עוגרת סכס הרי כאלו כתיב וקב"מ : ומה שכתב עוד אלו הרי מוגרת מיתה וכו' יראה לומר אלו היה שרשו ק"ו
הוא תהיה לסיון לשון הפעיל אל
היתה ה"א פתח רק כצדריכון והמ"ה את העס וגם לא היה דגש תוך המס
דלענין ק"ו חסירה הו"ו בהו"צ השורש ואין דרך הו"ו להשתלם כדגש רק ה"א דה"א דה"א לסיון לשון הפעיל הוא
צדרי כקודה גדולה ותנוה הו"ו חסירה תחת הצדרי : וגם לא היתה המס בחולס כי אין שורש ק"ו כתיבתי"ו כסוף
זהו הכתובה היא שנושית כמו ופ"ה ואם כן הוצרך לנקד התי"ו כדגש להורות חסרון תי"ו שרשות וכו' ידעת דקודס אות
כדגשת לא תכח חולס כקודה גדולה אלא ודאי שרשו המס וטלת והמ"ה היא על חסל ופ"ה : ומה שכתב עוד וכן
זתתי וכו' וכו' שתי ליקוד וכו' זה הוא דעת ה"א אומרים הביאם המדקק הגדול ר' אליה במור בפירושו לספר
מהלך בכנין קל וחמירי הקלות וזה לשונות אומרים כי אינו ל"ה רק ל"ה כי לא מצאנו מן חסירה בלמד הפעל ע"כ אין לך
המדקקים אינם מורים להו"אומרים כמלת ונתתי הוא השורש יתן והדגש מורה חסרון ט"ו אות אחרונה מן השורש וכן כמלפ
תת וכן עתת כשיהם הוא השורש לתן : (י) דהא ודאי אין לפרש כמלת ונתתי הוא השורש שפת מלשון השתות יכרסון ושתי
(אין וי"ל גרונדין) דאם כן הוצרכו לומר כדגש שתין התי"ו מורה חסרון שתי תו"ו כי תי"ו הכתובה היא שנושית כמו פעלתי וזה לא מצאנו
בשום מקום שנוה כדגש חסרון שתי אותיות אלא ודאי כמלת ונתתי הוא השורש ופ"ה מלשון ואשר לא שת אל לבולפי זה הדגש שתוך התי"ו
שנושית מורה חסרון תי"ו הצדעית והו"ו הצדעית חסירה ושנו קודמה הפתח תחת הו"ו להורות חסרונה ושתי (אין וי"ל
עין) : (יא) דהא ודאי אין לומר מלות כי ככאן משמעות ללשון דלמא ושמא כי תעבוד (פלייכטון גרשטודין) כי יהיה (פלייכט
ווערט

רשב"ם

ויהי - כמו מן מכל סבותי - אבל לשון מיתה יאמר והמתי ושתי כמו ושתתי וכן כרתי ברית כמו כרתתי : (אב) ויום סוף
שהוא כמלת מורא ע"י כמו שפוכים כפרש' אלה הדברים : עד יום פלשתים שהוא כמערב כדכתיב ופלשתים שאלחור - ואדכר
שהלכו בו ישראל ודרוש עד הנהר - נהר פרת כענין - כדכתיב ונמסן תפתח הרעה כי בכל כענין : (א) ואל משה אמר משה
כגש

מכלל יופי

וצא לשני לכד ובה בצדו שלא בהפסק - (כח) (הצדעה) - (כט) (ורבה) - הראין מלעיל כי הוא פועל עבד ובה
אמרו שהוא מין שרץ העוף והיתה מכה אותם בעיניהם - מלרע מפני הו' : (לא) (ושתי) - תיו השרש נבלעה
דגשילה כהס ארס והם מתיים וראב"ע פירשו מענין צרעת : ברתי הפועל :

באג"ת

יהוה נעשה : ד ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחתי ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל : ה וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים : ו ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח : ז ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע : ח ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה הם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה : ט ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מסבי ישראל : י ויראו את אלהי ישראל ויגלו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר : יא ואל אצילי בני ישראל לא שלח ותו ירד יקרא די ויהוה הדר בקרבניהו דאיתקבלו ברענא כאילו אכלין ושתי : ואמר

רשי

אח כל דברי ה' מצות מרובה והנבילה : ואת כל המשפטים (מכילתא בפ' תרו) ז מצות שנלשו כני נח' ושבת וכבוד אב ואם ופירה אדומה ודנין שנתנו להם כנדרה : (ד) ויכתוב משה (מכילתא) מבראשית ועד מתן תורה וכתב מצות שנלשו במרה : וישכם בבקר (כחמשה עשר) (ה) אה נערי (הכרית) : (ו) ויקח משה חצי הדם (ובחיים צו) מי תלקו מולאח כל ומלקו : באגנות (שתי חגבות אחד לחצי הדם העולה ואחד לחצי הדם שלמים להזות חזותם על העם) (כריתות יט) ומכאן למדו רבותינו שכל מצות שנלשו בכרית במילה וטבילה והוא דמיון שחין הוא כלל טבילה : (י) ספר הברית (מבראשית ועד מתן תורה ומצוות שנלשו במרה : (ח) וזרוק (ענין הוא ותרומתו זרק על מדבקה לכפרה על עמא) : (י) ויראו את אלהי ישראל (כפת כלו והג' ע' ותחייכו עיניו אלל שלל רצה הק"ו ליערכ סמפת התורה והמתין לנדבאזכיהו עדיוס חנכת המזכן (ולוקניס עד ויביהעם כמתאוננים ותבער כס אש' ותחלל בקנה מחנה קצונים שבוחנה : כמעשה לבנת הספיר (סוטה יב) היא היתה לפניו כשעת השעבוד נזכור ברשת של ישראל שהיו נשועבדים במעשה לכנים : וכעצם השמים לטהר (ושנחלו היה אור ומדנה לכני : וכעצם כתרומתו לטון מרה : ולטהר (לטון סרו ונלול : (יא) ואל אצילי (הס נדב ואכיהו והוקניס : לא שלח ירו : תכלל

באר רחובות דקדוקי רשי

וערט ער יין) למוקש דזה אין ספיקא כי כאשר תעבוד כודתי יסיה לך למוקש לכן החמר הרי אלו כי תשמעין במוקש אשר ולשון ודאי אין : וכד עלה ק"ו החקיינו לן דמלת כי אינה נשמעת רק לד' למוקש ח' דמלת אלה דהא וכלן נשמע' מלת כי במוקש אשר חסין תביינה חמשה לאונות לכן קאמר ואלשון ח' ודנה לומר מלת ח' היא כשון מלת ח' ומתינו לרוב דמלת ח' תשמעת במוקש אשר לפי זה לא הורק ארבע לאונות :

ס"ו

בעבד : ד יכתב משה ית פתגמיה בן ואקדים בצפרא ונבא מדבחה בשפולי טורא ותרסיקו קמו לתרסיקו שכתבא
 הישראל : ה ושבר ית ביקרי בני ישראל ארום עד ההיא שעקא הוורא פולחנא בבוקרנא דעד דזון לא איחעביד
 משבו ומנא נעד דזון לא איתיהיבת כהונתא לאתרו ואסיקו עלונו וניכפת קודשיו קדם י תורין : ו יתסיב משורה
 פלגות אדם גיכסא נשוי כמוןקיא ופלגות אדם גיכסא דבק על מדבחה : ז יתסיב ספרא דקוקיא דאורייתא וקרא
 קדם עמא ואקרו כל פתגמיה דמליל יי בעבד ונקביל : ח יתסיב משה ית פלגות דקיא דכמוןקיא ודבק על מדבחה
 לכפרא על עמא ונאמר קא דין אדם קיימא וגו' : ט

ירושלמי

הוקפד נדב ובאיהוא ית עיניהון וקמו ית אקר אלהא
 דושראל ותחות אפיפירין דריגלוי דמניצע ההות בורקסיה
 אזי בעבד אבן ספיירין כדכר שיעבדא דשעבדו מצראי
 ית בני ישראל בטינא ובלקבין ותוון נשייא בטישו ית טינא
 עם וקביתוון תנת פקו ריבא קופנתא בועברתא ואפית ית עיקרא ואחבטש עם טינא נחת גבראל ועבד מיניה לבנתא
 ואסקיה לשטי מרוקא ונתקניה גילגלך תחות אפיפירין דמרוה עלמא וייה הי בעבד אבן טביא וחי כקוקף שפר
 שמיא בד הינוו קרירין מן ענניא : יא רלנה נדב ובאיהוא עלויכיא שפיביא לא שבר מוחמיה גבהיא שעקא ברם
 אנתטרא להון ליום מטינא לאשקמרתא לאסעקא עליהון וקמו ית אקר שכינתא בן ותוון סדן בקורבניהון דאתקבלו
 ברעיא

רשב"ם

כגש אל הערפל אשר טס האלהים ויאמר ה' אל משה כה תאמר . כל הפרסיות הללו עד כאן אל בני ישראל כיום ששמעו עשרת
 הדברים . ואל משה אמר לכדו כשעת ירדתו בו כיום עלה אל ה' לומר אתה ואתה ואתה ואתה ככניד ירד משה ויספר לעם את כל
 דברי ה' וגו' ואת"כ ירד ולומר ככה מוכח והקריב קרבנות וכו' כיום עלה ויכסו העיני ששפ יומים וגומר . ואל משה אמר מלאך
 עלה אל ה' מדלא כתב אלי כו"ש לפנינו חלי הרה : (ד) לפני עפר שסטי ישראל . להעד שכולס נתרלו סקוים הכרית : ז
 (ה) את בערי בכורות : (ו) ספר הכרית . דכתיב לזעלה ויתכנס משה וגו' : זעשה ומשקע כעשה מה שזכר וגם כשמע
 מה שזכרו עוד מוכן ולהכא ונקיים : (י) ויראו את אלהי ישראל . כעין וראית את אחורי : לכנת' לוכן : וכעס מראה
 כחו חדשו עם מפניו : לטהר כשהשמים ברור כלא עננים : (יא) ואל אזלי קמי ישראל לא שלח ה' ידו . אע"פ שראו את
 אלהי ישראל לא שלח הקס"ה ידו . אע"פ שראו את אלהי ישראל כו"ש ככלע את הקדש ומתו . וכן בלגמי בית שמש כיראו כהרון
 ה' . וכעסה (הכינו) כי ירא מוכנס וכו' חלק להם הקס"ה כבוד וזמני כריתות הכרית נראה להם כמו עפרסתי ככרית בין הכתרים
 אשר עבר בין הנזרים האלה . וכתב שם כיום הוא כרת ה' את אברהם כרית וגו' וכן לפנינו ככריתות כרית פרשת כי תשא וראית
 את

מבלל יופי

ועוד למה אמר כמעשה היל' לכמראה לבנת הפירוק
 הנכון כי הוא מגורה לבנתו כמו שהלסיח השבת מים
 מגורת השקה והנה לבנת הספיר כמין
 ספיר שראה יחזקאל ודעתה הדרש בזה ההר
 שראו דמות לבנת תחת ריבלי כסא הכבוד לראור ור' זכור
 שנשתעבדני ישראל תחת ימצרים כמעשה לבנים י"מ
 האבן היקרה שקורין לה בלעז צפיר ואם כן הוא אין הערך
 אליו כמראה איה ביקר וגדולה כמו איכה ד המסלאים
 בפז בירא יערבן היהודים
 והוא היקיע כעין הק"ת הנודע
 הכטוי על ראש תיבות שיהא
 יחזקאל :
 לא שלח ידו שראו כבוד
 ה' ולא פחדו לבעים
 כי לא יראו באדם וחי :
 כד (ו) (באגות) הם המזוקים : ונקראו כן מפני שהם עגולים
 (ז) (נעשה) פירוש כעסם מן הספר :
 נעשה מה ששמעו ונשמע
 עור מה שידבר ה' או פירושו נעשה מצות עשה ונישמע
 מצות לא תעשה שהם בשמיעה וקבלה לכר כי קודם ישמע
 האדם אחר כך יקבל בשוש סבת : (י) (לבנת הספיר) :
 פרש"י יונה כי לבנת הספיר ששפי' לוכן הספיר וכו' אמר
 הגאון כי הספר לכו ואמר שהוא שקורין כל עזקרישטאל
 ובמדרש מעשה כאדם אחד שהלך למכור ספיר ברומי אל
 הלוקח ע"מ לבדוק אקחנו נתנו על גבי הסדן והתחיל כברה
 עליו בפטיש ובקע הסדן והלך הפטיש והספיר עמד במקומו
 ולפי זה המדרש הוא האבן שקורין לה דיאמונט' והיא לבנה
 וכה : ול' הפירוש הערך אליו כמראה : וראב"ע כתב
 בפירוש כי הספיר אדום והער איכה ד אדמו עצם מפניו
 ספיר גורח והטעם כפול כמו וכוגוריה משלג צחו מחלב :

שלח ידו ויהו את האלהים ויאכלו וישתו :
 יב ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה ויהיה שם אתנה לך את הלחם והאבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם : יג ונקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הרה האלהים : יד ואלה הנקנים אמר שכור לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם : טו ויעל משה אל הרה ויבס העגן את הרה : טז וישכן כבוד יהוה על הרה סיני ויכסהו העגן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך העגן : יז ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש הרה לעיני בני ישראל : יח וקרא משה בתוך העגן ויעל אלי הרה ויהי משה ברה ארבעים יום וארבעים לילה :

ומפטרין הדבר אשר היה אל ירמיהו בירמי' סי' ל"ד : ק"ח - עז' אל - סימן - הג' סימן :

פ פ פ
 א ומקריב יי עם משה למימר :
 ב מליל עם בני ישראל ויפרשון קדמי אפרשותא מן קר-גנו דיתרעו לביה תסבון יתאפרשותי : ג וקרא אפרשותא דתסבון מנהון דתבא וקספא ונחשא

דשי
 טהו רחיים להשתלח כהני יד : דחזו את האלהים - היו עומד כלן בוכה גס מתוך אכילה ושתיה כן עדרש ענתומא ואנקלוס ל' מרנס ס - אצילי לטו גזולים כמו (ישעיה כ"א) ומאציליה קראתיך - (כמדבריא) זיללען כרות - (יחזקאל כ"א) שם חתון אצילה - (יב) ויאמר ה' אל משה - לאחר מתן תורה : עלה אלי ההרה וזהו שם - ע' ימים : את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם - כל שם מלות ושלש עשרה מלות בכלל עשרת הדברות הן - ורכיטו ס' דיה פירש בלוגרות שיטת לגל דבור ודבור מלות התלויות בו : (ג) ויקם משה ויהושע משרתו - לא ידעתי מה טיבו של יהושע כאן - ולומר אפי שריב התלמוד מלה לרע עד מקום הגבלת תחומי הכר - שאינו ראוי לילך משם והלאה ומשם ויעל משה לבדו אל הר האלהים ויהושע נטה מס אהלו ונתעבט סס כל ע' יום סק מנימו כסירד תשה וישעיה וישוע את קול העם כריעה לעדנו שלא היה ישוע עמכם : (ד) ואל הזקנים אמר

שלח ידו ויהו את האלהים ויאכלו וישתו :
 יב ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה ויהיה שם אתנה לך את הלחם והאבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם : יג ונקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הרה האלהים : יד ואלה הנקנים אמר שכור לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם : טו ויעל משה אל הרה ויבס העגן את הרה : טז וישכן כבוד יהוה על הרה סיני ויכסהו העגן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך העגן : יז ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש הרה לעיני בני ישראל : יח וקרא משה בתוך העגן ויעל אלי הרה ויהי משה ברה ארבעים יום וארבעים לילה :

ומפטרין הדבר אשר היה אל ירמיהו בירמי' סי' ל"ד : ק"ח - עז' אל - סימן - הג' סימן :

פ פ פ
 כה א וידבר יהוה אל משה לאמר :
 ב דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי : ג וואת התרומה אשר

דשי
 טהו רחיים להשתלח כהני יד : דחזו את האלהים - היו עומד כלן בוכה גס מתוך אכילה ושתיה כן עדרש ענתומא ואנקלוס ל' מרנס ס - אצילי לטו גזולים כמו (ישעיה כ"א) ומאציליה קראתיך - (כמדבריא) זיללען כרות - (יחזקאל כ"א) שם חתון אצילה - (יב) ויאמר ה' אל משה - לאחר מתן תורה : עלה אלי ההרה וזהו שם - ע' ימים : את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם - כל שם מלות ושלש עשרה מלות בכלל עשרת הדברות הן - ורכיטו ס' דיה פירש בלוגרות שיטת לגל דבור ודבור מלות התלויות בו : (ג) ויקם משה ויהושע משרתו - לא ידעתי מה טיבו של יהושע כאן - ולומר אפי שריב התלמוד מלה לרע עד מקום הגבלת תחומי הכר - שאינו ראוי לילך משם והלאה ומשם ויעל משה לבדו אל הר האלהים ויהושע נטה מס אהלו ונתעבט סס כל ע' יום סק מנימו כסירד תשה וישעיה וישוע את קול העם כריעה לעדנו שלא היה ישוע עמכם : (ד) ואל הזקנים אמר

מפטרין